

II

(Teatised)

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

EUROOPA KOMISJON

Komisjoni teatis – Küsimused ja vastused Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1169/2011 (milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele) kohaldamise kohta

(2018/C 196/01)

Sisukord

1.	Sissejuhatus	1
2.	Üldine märgistamine	2
2.1.	Õiglane teavitamine	2
2.2.	Kohustusliku toidualase teabe kättesaadavus ja paigutus	2
2.3.	Kohustusliku toidualase teabe esitamine ja loetavus	2
2.4.	Kohustuslikud andmed (määruse artikkel 9 ja 2. jagu)	3
2.5.	Täiendavad kohustuslikud andmed teatavate toiduliikide või -gruppide puhul	5
3.	Toitumisalane teave	6
3.1.	Toitumisalase teabe kohaldamine	6
3.2.	Kohustuslik toitumisalane teave	6
3.3.	Vabatahtlik teave	7
3.4.	Toitumisalase teabe väljendamis- ja esitusviisid	10
3.5.	Täiendavad väljendamis- ja esitusviisid	12
3.6.	Erandid kohustusliku toitumisalase teabe esitamise nõudest	12
3.7.	Toidulisandid	14
3.8.	Konkreetsed tooted	14

1. Sissejuhatus

Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid 25. oktoobril 2011 vastu määruse (EL) nr 1169/2011, ⁽¹⁾ milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele (edaspidi „määrus“). Määrusega muudetakse Euroopa Liidu kehtivaid toidu märgistamise eeskirju, et tarbijad saaksid teha teadlikke valikuid ja toitu ohutult tarbida, samal ajal kui on tagatud seaduslikult toodetud ja turustatud toidu vaba liikumine. Seda kohaldatakse alates 13. detsembrist 2014, välja arvatud toitumisalast teavet käsitlevad sätted, mida kohaldatakse alates 13. detsembrist 2016.

Käesoleva teatise eesmärk on abistada toidukäitlejaid ja liikmesriikide asutusi määruse kohaldamisel, vastates mitmele pärast määruse jõustumist tekkinud küsimusele.

Teatistes kajastatakse komisjoni tervise ja toiduohutuse peadirektoraadi (DG SANTE) arutelusid liikmesriikide ekspertidega määrust (EL) nr 1169/2011 (milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele) käsitlevas töörühmas.

Käesolev teatis ei piira Euroopa Liidu Kohtu võimalikke tõlgendusi.

⁽¹⁾ ELT L 304, 22.11.2011, lk 18.

2. Üldine märgistamine

2.1. Õiglase teavitamine

2.1.1. Määruse artikli 7 lõike 1 punktis d on sätestatud: „Toidualane teave ei tohi olla eksitav, [...] andes välimuses, kirjelduses või piltkujutisega mõista teatava toidu või koostisosa olemasolust, ehkki tegelikkuses on tegemist toiduga, milles loomulikult sisalduv komponent või tavaliselt kasutatav koostisosa on asendatud sellest erineva komponendi või koostisosaga.“ Mis liiki juhtumid selle sätte kohaldamisalasse kuuluvad? Kuidas siis tuleks toiduained õigesti märgistada?

Asjakohased sätted: artikli 2 lõike 2 punkt f, artikli 7 lõike 1 punkt d, artikli 13 lõige 2, VI lisa A osa punkt 4.

Artikli 7 lõike 1 punkt d on kohaldatav juhtudel, mil keskmine tarbija eeldab, et teatavat toitu toodetakse tavaliselt teatava koostisosaga või et see toit sisaldab loomulikult teatavat koostisosa, kuid see on asendatud sellest erineva komponendi või koostisosaga.

Selle kohta võib tuua järgmised näited:

- toit, milles tavaliselt kasutatav koostisosa on asendatud sellest erineva komponendi või koostisosaga (nt pitsa, mille puhul märgistusel olevat pilti arvestades eeldatakse, et see sisaldab juustu, samal ajal kui juust on asendatud mõne muu, teise nimetusega tootega, mis on valmistatud toorainetest, mida kasutatakse piima täielikuks või osaliseks asendamiseks);
- toit, milles loomulikult sisalduv komponent on asendatud sellest erineva komponendi või koostisosaga (nt toode, mis näeb välja nagu juust, kuid milles piimarasv on asendatud taimse rasvaga).

Kui tootes kasutatakse asenduskoostisosa (asenduskoostisosi), peab toidu märgistusel toote nimetuse vahetus läheduses järgnema asenduskoostisosa nimetus, mis on trükitud pakendile või märgistusele selgelt loetavalt ja kasutades tähe- märgi suurust, mille x-kõrgus on vähemalt 75 % toote nimetuse x-kõrgusest ja mis ei ole väiksem kui 1,2 mm.

Toidukäitleja peab leidma sellele asendustoidule asjakohase nimetuse kooskõlas toidu nimetusi käsitlevate eeskirjadega.

Lisaks tuleb järgida ka kehtivate konkreetseid tooteid käsitlevate õigusaktide sätteid, kui see on asjakohane. Näiteks on keelatud kasutada nimetust „juustulaadne toode“, sest nimetust „juust“ tohib kasutada ainult piimatoodete puhul (¹).

2.2. Kohustusliku toidualase teabe kättesaadavus ja paigutus

2.2.1. Müügi pakendis toidu puhul tuleb kohustuslik toidualane teave esitada kas pakendil või selle külge kinnitatud märgistusel. Missugust märgistust võib selleks kasutada?

Asjakohased sätted: artikli 2 lõike 2 punkt i, artikkel 12.

Et mitte vähendada tarbijale mõeldud kohustusliku toidualase teabe kättesaadavust või sellele juurdepääsu, ei tohi märgistus olla kergesti eemaldatav.

Pakendile kinnitatud lahtivõetava sildi või muu äratõmmatava märgistuse puhul tuleb iga juhtumi korral eraldi hinnata, kas kohustusliku teabe kättesaadavuse, juurdepääsetavuse ja paigutusega seotud üldised nõuded on täidetud.

Kasutada võib mis tahes liiki märgistust, mis vastab eespool nimetatud tingimustele.

2.3. Kohustusliku toidualase teabe esitamine ja loetavus

2.3.1. Kuidas tehakse kindlaks „suurima külje pindala“, eelkõige purkide või pudelite puhul?

Asjakohased sätted: artikli 13 lõige 3, artikli 16 lõige 2, V lisa punkt 18.

Ristkülikukujuliste külgedega või karbikujuliste pakendite puhul on suurima külje pindala kindlakstegemine lihtne, st kogu asjaomase pakendi suurima külje järgi (kõrgus x laius).

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1308/2013, VII lisa III osa (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

Silindrikujuliste pakendite puhul (nt konservikarbid) või pudelikujuliste pakendite puhul (nt pudelid), mille kuju on tihti ebaühtlane, võib suurima küljena mõista pinda, mille hulka ei arvata kaasi, põhjasid, konservikarpide ülemisi ja alumisi rante ning pudelite ja purkide kumeraid osi ja kaelu.

Rahvusvahelise Legaalmetroloogia Organisatsiooni rahvusvahelise soovitus nr 79 ⁽¹⁾ kohaselt määratakse silindrikujulise või peaaegu silindrikujulise pakendi peamise teabe esitamise ala pindalaks 40 % tootest, selle pakendi kõrgusest x laiusest, mille hulgast on välja arvatud kaaned, põhjad, konservikarpide ülemised ja alumised randid ning pudelite ja purkide kumerad osad ja kaelad.

2.3.2. Kuidas määratakse kindlaks tähemärgi suurus suurtähtede ja numbrite puhul?

Asjakohased sätted: IV lisa.

Suurtähtede ja numbrite suurus peab olema samaväärne tähe „L“ suurusega sõna „Liide“ alguses, kui selle x -kõrgus on 1,2 mm või suurem.

2.3.3. Kas artikli 13 lõikes 2 sätestatud kohustuslikku tähemärgisuurust kohaldatakse ka teatavate toiduliikide või -gruppide puhul kohustuslike täiendavate üksikasjade suhtes, mis on loetletud III lisas?

Asjakohased sätted: artikli 13 lõige 2, III lisa.

Artikli 13 lõikes 2 sätestatud minimaalset tähemärgisuurust kohaldatakse ainult artikli 9 lõikes 1 loetletud kohustuslike andmete suhtes.

Kui III lisas loetletud täiendavad kohustuslikud üksikasjad esitatakse toidu nimetuse osana, kohaldatakse artikli 13 lõikes 2 sätestatud kohustusliku tähemärgisuuruse nõuet.

Muudel juhtudel kohustuslikku tähemärgisuurust ei kohaldata.

2.3.4. Kas artikli 13 lõikes 2 sätestatud kohustuslikku tähemärgisuurust kohaldatakse ka toidu nimetusega kaasnevate kohustuslike andmete suhtes, mis on loetletud VI lisa A osas („sulatatud“, „suutsutatud“, „kiiritatud“ jne)?

Asjakohased sätted: artikli 13 lõige 2, VI lisa A osa.

Jah, kuna need kohustuslikud andmed on seotud toidu nimetusega, mille suhtes kohaldatakse artikli 13 lõikes 2 sätestatud minimaalse tähemärgisuuruse nõuet.

Määruse VI lisa A osa punkti 4 kohaselt peab tähemärgisuuruse x -kõrgus olema vähemalt 75 % toote nimetuse x -kõrgusest, mis ei ole mingil juhul väiksem kui artikli 13 lõikes 2 nõutud minimaalne tähemärgisuurus.

2.4. Kohustuslikud andmed (määruse artikkel 9 ja 2. jagu)

2.4.1. Toidu nimetus

Millistel juhtudel tuleb toidu nimetuses märkida lisatud vee sisaldus, kui see moodustab enam kui 5 % lõpptoota kaalust?

Asjakohased sätted: VI lisa A osa punkt 6.

Lisatud vee sisaldus, mis moodustab rohkem kui 5 % lõpptoota kaalust, tuleb märkida toidu nimetuses järgmistel juhtudel:

— lihatooted ja lihavalmistised, mida müüakse jaotustüki, kondiga praetüki, lõigu, portsjoni või rümba kujul;

— kalatooted ja kalavalmistised, mida müüakse jaotustüki, praetüki, lõigu, portsjoni, filee või tervikliku kalatootena.

⁽¹⁾ Rahvusvaheline Legaalmetroloogia Organisatsioon, rahvusvaheline soovitus nr R79 [Edition 1997(E)]. https://www.oiml.org/en/files/pdf_r/r079-e15.pdf

Seda, kas toiduaine vastab nendele nõuetele, peavad iga üksikjuhtumi puhul eraldi kindlaks tegema toidukäitlejad. Sellega seoses tuleb arvesse võtta toidu välimust. Niisugused toidud nagu vorstid (nt *mortadella*, *hot dog*), verikäkk, pikkpoiss, liha- või kalapasteet ja liha- või kalapallid ei vaja sellist märgistamist.

2.4.2. Koostisosade loetelu

— Kas tehisnanomaterjalid tuleb koostisosade loetelus ära märkida? Kas on erandeid?

Asjakohased sätted: artikli 18 lõige 3 ja artikkel 20.

Kõik koostisosadena kasutatavad tehisnanomaterjalid tuleb koostisosade loetelus selgelt märkida.

Artikli 20 punktides b, c ja d on sätestatud erandid, mille kohaselt ei tule toidu lisaaineid ja toiduensüüme ning kandjaid ja aineid koostisosade loetellu lisada. Samu erandeid kohaldatakse ka siis, kui nimetatud koostisosad esinevad tehisnanomaterjali kujul.

— Koostisosade märkimine ja nimetamine

— Kas märgistusel võib esitada teksti „osaliselt hüdrogeenitud taimne rapsiõli või palmiõli“, kui tootja vahetab taimse õli saamise allikat?

Asjakohased sätted: artiklid 7 ja 18, VII lisa A osa punktid 8 ja 9.

Ei, selline märgistus ei vastaks määrusele. Märgistusel ei tohi toidu iseloomulike tunnuste kohta esitada teavet, mis ei ole piisavalt täpne ja konkreetne, sest see võib tarbijat eksitada.

— Kas viide konkreetsele taimsele päritolule ehk taimeliigile on kohustuslik iga toidu puhul, mis sisaldab taimset päritolu õlisid või rasvu, olenemata õli või rasva kogusest toidus?

Asjakohased sätted: artikkel 18, VII lisa A osa punktid 8 ja 9.

Jah, see on kohustuslik olenemata õli või rasva kogusest asjaomases toidus.

2.4.3. Netokoguse märkimine

Määruses on sätestatud: „Kui toit on glaseeritud, siis peab toidu netokaal olema märgitud ilma glaseeraineta“. See tähendab, et niisugusel juhul on toidu netokaal sama mis vedelikuta netokaal. Kas märgistusel on vaja esitada mõlemad, nii netokaal kui ka vedelikuta netokaal?

Asjakohased sätted: IX lisa punkt 5.

Kui tahket toitu müüakse vedelas keskkonnas, tuleb lisaks netokaalule/-kogusele esitada märgistusel ka vedelikuta netokaal. Selle punkti kohaldamisel peetakse külmutatud või sügavkülmutatud vett vedelaks keskkonnaks ja sellega kaasneb kohustus esitada märgistusel teave nii netokaalu kui ka vedelikuta netokaalu kohta. Lisaks sellele on määruses täpsustatud, et juhul kui külmutatud või sügavkülmutatud toit on glaseeritud, ei tohi netokaal hõlmata glaseerainet (netokaal ilma glaseeraineta).

Seega on glaseeritud toidu netokaal sama mis selle vedelikuta netokaal. Võttes arvesse seda asjaolu ning vajadust hoida tarbija eksitamisest, on võimalikud järgmised netomärgistused:

— topeltmärgistus:

— netokaal: X g ja

— vedelikuta netokaal: X g;

— võrdlev märgistus:

— netokaal = vedelikuta netokaal = X g;

— ainus märgistus:

— netokaal (ilma glaseeraineta): X g.

2.4.4. „Parim enne“ või „kõlblik kuni“ tähtpäev

Kas siidri märgistusel peab olema esitatud minimaalse säilimisaja tähtpäev „parim enne“?

Asjakohased sätted: artikkel 24, X lisa punkti 1 punkt d.

Ei, kääritamise teel saadud siider ei pea kandma minimaalse säilimisaja tähtpäeva, sest see kuulub gruppi „veinid, likööri-veinid, vahuveinid, aromatisseeritud veinid ja sarnased tooted, mis on saadud muudest puuviljadest kui viinamarjad, ning CN rubriiki 2206 00 kuuluvad joogid, mis on saadud viinamarjadest või viinamarjavirdest“, mille suhtes kohaldatakse erandit sellest kohustusest.

Alkoholi ja puuviljamahla segamisel saadud toode ei oleks siiski eespool nimetatud gruppi kuuluv „sarnane toode, mis on saadud muudest puuviljadest kui viinamarjad“ ja seetõttu oleks nõutav minimaalse säilimisaja tähtpäeva „parim enne“ märkimine, välja arvatud juhul, kui toote etanoolisisaldus on vähemalt 10 mahuprotsenti (minimaalse säilimisaja tähtpäeva „parim enne“ märkimine ei ole nõutav nende jookide puhul, mille etanoolisisaldus on vähemalt 10 mahuprotsenti).

2.4.5. Tarvitamisjuhised

Kas toidukäitleja võib tarvitamisjuhise puhul kasutada panni või ahju sümbolit ilma sõnadeta „pann“ või „praeahi“?

Asjakohased sätted: artikli 9 lõige 2 ja artikkel 27.

Ei, see ei ole lubatud. Kohustuslikud andmed, nagu tarvitamisjuhised, tuleb esitada sõnade ja numbritega. Piktogrammide või sümbolite kasutamine on niisuguste andmete esitamisel ainult täiendav abivahend.

Komisjon võib edaspidi siiski vastu võtta rakendusaktid, mis võimaldavad kohustuslikke andmeid esitada sõnade või numbrite asemel piktogrammide või sümbolitega.

2.5. Täiendavad kohustuslikud andmed teatavate toiduliikide või -gruppide puhul

2.5.1. Külmutatud toidu märgistamine

— Kas pakendamata külmutatud liha, külmutatud lihavalmististe ja külmutatud töötlemata kalatoodete märgistusel on kohustuslik esitada külmutamise tähtpäev või rohkem kui ühekordse külmutamise korral esmakordse külmutamise tähtpäev?

Asjakohased sätted: III lisa

Ei ole. Külmutamise tähtpäev on kohustuslik esitada ainult müügipakendis külmutatud liha, külmutatud lihavalmististe ja külmutatud töötlemata kalatoodete märgistusel. Liikmesriigid võivad otsustada laiendada seda nõuet pakendamata toodetele.

— Kuidas määratleda mõistet „töötlemata kalatooted“?

Kalatooted⁽¹⁾ on kõik merevee- või mageveeloomad (välja arvatud elusad kahepoolmelised molluskid, elusad okasnahksed, elusad mantelloomad ja elusad meriteod ning kõik imetajad, roomajad ja konnad), looduslikud või tehistingimustes peetavad, k.a selliste loomade kõik söödavad vormid, osad ja tooted. Töötlemata⁽²⁾ kalatooted on kalatooted, mida ei ole töödeldud, sealhulgas jaotatud, irrutatud, raiutud, viilutatud, konditustatud, hakitud, nõrutatud, peenestatud, lõigatud, puhastatud, trimmitud, kooritud, jahvatatud, jahutatud, külmutatud, sügavkülmutatud või sulatatud tooted.

— Kas külmutatud liha, külmutatud lihavalmististe ja külmutatud töötlemata kalatoodete külmutamise tähtpäeva märkimiseks võib kasutada märget „sügavkülmutatud [tähtpäev]“?

Asjakohased sätted: III lisa punkt 6 ja X lisa punkt 3.

Ei, märget „sügavkülmutatud [tähtpäev]“ ei tohi kasutada, kuna X lisas on selgelt sätestatud, et kasutada tuleb märget „külmutatud [tähtpäev]“.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 853/2004, I lisa punkt 3.1 (ELT L 139, 30.4.2004, lk 55).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 852/2004 (toiduainete hügieeni kohta) (ELT L 139, 30.4.2004, lk 1) artikli 2 lõike 1 punktis n sätestatud töötlemata toidu määratluse põhjal.

3. Toitumisalane teave

3.1. Toitumisalase teabe kohaldamine

3.1.1. Kas määruses sätestatud toitumisalase teabe esitamise eeskirju kohaldatakse igasuguse toidu suhtes?

Asjakohased sätted: artikkel 29.

Eeskirju ei kohaldata järgmiste toitude suhtes, mille puhul kehtivad eraldi toitumisalase märgistuse eeskirjad:

- toidulisandid ⁽¹⁾;
- looduslikud mineraalveed ⁽²⁾.

Eri elanikkonnarühmadele mõeldud toitude suhtes kohaldatakse määrust, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 609/2013 ⁽³⁾ sätestatud eeskirjade või selle raamistiku kohaste erimeetmete kohaldamist.

3.2. Kohustuslik toitumisalane teave

3.2.1. Mida peab toitumisalane teave hõlmama?

Asjakohased sätted: artiklid 13, 30, 32, 34 ja 44, IV ja XV lisa.

Kohustuslik toitumisalane teave peab hõlmama kõiki järgmisi andmeid: energiasisaldus ning rasvade, küllastunud rasvhapete, süsivesikute, suhkrute, valkude ja soola sisaldus.

Energiasisaldus tuleb esitada nii kilodžaulides (kJ) kui ka kilokalorites (kcal). Kõigepealt tuleb märkida kilodžaulid, seejärel kilokalorid. Kasutada võib lühendeid kJ ja kcal.

Teabe esitamise järjekord peab olema järgmine:

energiasisaldus,
rasvad,
millest
— küllastunud rasvhapped,
süsivesikud,
millest
— suhkrud,
valgud,
sool

Kui ruum seda võimaldab, tuleb toitumisalane teave esitada tabelina, paigutades numbrid üksteise alla. Kui tabeli jaoks ruumi ei jätku, võib andmed esitada üksteise järel.

Toitumisalase teabe suhtes kohaldatakse minimaalse tähtmärgisuuruse nõudeid ja selle teabe trükkimisel tuleb kasutada tähtmärgisuurust, mille x-kõrgus on 1,2 mm või suurem. Selliste pakendite või mahutite puhul, mille suurima külje pindala on väiksem kui 80 cm², peab x-kõrgus olema vähemalt 0,9 mm. X-kõrgus on määratletud määruse IV lisas.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/46/EÜ toidulisandeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 183, 12.7.2002, lk 51).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta direktiiv 2009/54/EÜ loodusliku mineraalvee kasutamise ja turustamise kohta (ELT L 164, 26.6.2009, lk 45).

⁽³⁾ ELT L 181, 29.6.2013, lk 35.

NB! Sellise toidu suhtes, mis on pakendatud pakendisse või mahutisse, mille suurima külje pindala on väiksem kui 25 cm², kohaldatakse erandit kohustusliku toitumisasalase märgistamise nõudest (V lisa punkt 18, vt allpool punkt 3.6.1).

Kui energiasisaldus või toitaine(te) kogus tootes on väheoluline, võib teabe nende ainete kohta asendada näiteks sõnadega „sisaldab väheolulisel määral [...]“, mis on esitatud toitumisasalase teabe vahetus läheduses (mõiste „väheolulisel määral“ kohta vt punkt 3.2.2).

On tooteid, mille suhtes ei kohaldata toitumisasalase teabe esitamise nõuet (vt punkt 3.6.1).

3.2.2. Kas toitumisasalasesse tabelisse tuleb lisada toitained või energiasisaldus, kui kohustuslikku märkimist nõudva(te) toitaine(te) kogus tootes või energiasisaldus on väheoluline (artikli 34 lõige 5)?

Asjakohased sätted: artikli 34 lõige 5.

Ei, kui energiasisaldus või toitaine kogus on väheoluline, võib toitaine toitumisasalase teabe asendada näiteks sõnadega „sisaldab väheolulisel määral [...]“, mis on esitatud toitumisasalase teabe vahetus läheduses.

3.2.3. Millal võib kasutada märget, et soolasisaldus tuleneb ainult loodusliku naatriumi sisaldusest?

Asjakohased sätted: artikli 30 lõige 1.

Märke, et soolasisaldus tuleneb ainult loodusliku naatriumi sisaldusest, võib lisada toitumisasalase teabe vahetusse lähedusse nende toitude puhul, millele ei ole soola lisatud, nagu piim, köögiviljad, liha ja kala. Kõnealust märget ei tohi kasutada, kui soola on lisatud töötlemise käigus või kui kasutatakse soola sisaldavaid koostisosi, nt sink, juust, oliivid, anšoovis jne.

3.2.4. Kohustuslikus toitumisasalases märgistuses esitatav soola kogus arvutatakse järgmise valemi põhjal: sool = naatrium × 2,5. Kas arvutamisel tuleb arvesse võtta mis tahes ühendist, nt naatriumsahhariinist, naatriumaskorbaadist jne pärinevat naatriumi?

Asjakohased sätted: I lisa punkt 11.

Jah, soolasisalduse ekvivalent tuleb alati tuletada toiduaine üldisest naatriumisaldusest valemiga sool = naatrium × 2,5.

3.3. *Vabatahtlik teave*

3.3.1. Missuguseid muid toitaineid võib märkida?

Asjakohased sätted: artikli 30 lõige 2, artiklid 32, 33 ja 34, XV lisa.

Kohustuslikku toitumisasalast teavet võib täiendada ka teabega ühe või mitme järgmise aine koguste kohta:

- a) monoküllastumata rasvhapped,
- b) polüküllastumata rasvhapped,
- c) polüoolid,
- d) tärklis,
- e) kiudained,
- f) vitamiinid ja mineraaltoitained.

Teabe esitamise järjekord, kui see on asjakohane, peab olema järgmine:

energiasisaldus,
rasvad,
millest
— küllastunud rasvhapped,
— monoküllastumata rasvhapped,
— polüküllastumata rasvhapped,
süsivesikud,
millest
— suhkrud,
— polüoolid,
— tärklis,
kiudained,
valgud,
sool,
vitamiinid ja mineraaltoitained

Kui ruum seda võimaldab, tuleb teave esitada tabelina, paigutades numbrid üksteise alla. Kui tabeli jaoks ruumi ei jätku, võib andmed esitada üksteise järel.

Andmed nende toitainete kohta tuleb esitada grammides (g) ⁽¹⁾ 100 g või 100 ml kohta ja need võib lisaks esitada toote portsjoni või tarbimisühiku kohta.

3.3.2. Kui aine, mille kohta on esitatud toitumis- või tervisealane väide, ei kuulu toitumisalase teabe hulka, siis kuidas see teave tuleks märkida?

Asjakohased sätted: artiklid 30 ja 49.

Kui toitaine, mille kohta on esitatud toitumis- või tervisealane väide, kuulub toitumisalase teabe hulka, ei ole täiendav märgistus nõutav.

Kui toitaine või muu aine, mille kohta on esitatud toitumis- või tervisealane väide, ei kuulu toitumisalase teabe hulka, tuleb toitaine või muu aine kogus märkida samasse vaatevälja, st toitumisalase teabe vahetusse lähedusse (vt ka allpool punkt 3.3.5).

3.3.3. Kui pakendamata toidu kohta esitatakse kiudainete (või muu artikli 30 lõikes 2 osutatud toitaine) kogus, siis millised muud toitumisalased andmed tuleb esitada?

Asjakohased sätted: artikli 30 lõiked 1, 2 ja 5 ning artikkel 49.

Kui toidukäitleja on huvitatud toote kiudainete või muu artikli 30 lõikes 2 osutatud toitaine koguse esitamisest, tuleb esitada kogu toitumisalane teave. See koosneb järgmisest:

- energiasisaldus ning
- rasvade, küllastunud rasvhapete, süsivesikute, suhkrute, valkude ja soola sisaldus.

⁽¹⁾ Vt ka vitamiinide ja mineraaltoitainete spetsiaalsed mõõtühikud XIII lisa A osa punktis 1.

Kui toitumis- või tervisealane väide on seotud artikli 30 lõikes 2 osutatud toitainega, tuleb toitumisasalases teabes esitada ka selle toitainete kogus.

3.3.4. Kas kiudainesisaldust võib märkida võrdluskoguse protsendina, isegi kui määrukses ei ole kiudainete ühtlustatud võrdluskogust sätestatud?

Asjakohased sätted: artikli 30 lõige 2 ja artikli 35 lõike 1 punkt e.

Ei või. Võrdluskoguse protsendina võib väljendada ainult nende toitainete sisaldust, mille võrdluskogused on sätestatud XIII lisas, isegi kui kasutatakse toitumisasalase teabe täiendavaid väljendamis- ja esitusviise.

3.3.5. Kas vabatahtlike toitainete koostisosade, nt oomega-3-rasvhapete sisaldust võib märkida nii nagu polüküllastumata rasvhapete koostisosade sisaldust?

Asjakohased sätted: artikkel 30.

Ei või. Toitumisasalast teavet hõlmav energiasisalduse ja toitainete loetelu on lõplik ja seda ei tohi mis tahes muu toitumisasalase lisateabega täiendada (kuid vt ka eespool punkt 3.3.2).

3.3.6. Missugust toitumisasalast teavet võib pakendil korrata?

Asjakohased sätted: artikli 30 lõige 3, artikli 32 lõige 2, artikkel 33 ja artikli 34 lõige 3.

Pakendi põhivaateväljal, mida tavaliselt nimetatakse pakendi esiküljeks, võib kohustusliku toitumisasalase teabe märgistuse andmeid osaliselt korrata, kasutades selleks üht järgmistest vormingutest:

- energiasisaldus või
- energiasisaldus ning rasvade, küllastunud rasvhapete, süsivesikute, suhkrute ja soola sisaldus.

Selle korratava teabe suhtes kohaldatakse minimaalse tähemärgisuuruse nõuet (artikli 13 lõige 2, IV lisa, vt ka punkt 3.2.1).

Kordamise korral jääb toitumisasalane teave kindlaksmääratud ja piiratud sisuga loeteluks. Põhivaateväljale paigutatud toitumisasalasele teabele ei ole lubatud lisada mingeid andmeid.

Kordamise korral võib teabe esitada ainult portsjoni/tarbimisühiku kohta, tingimusel et portsjoni/tarbimisühiku suurus on toitumisasalase teabe vahetus läheduses kindlaks määratud ja portsjonite või tarbimisühikute arv on pakendile märgitud. Energiasisaldus tuleb siiski esitada lisaks ka 100 g või 100 ml kohta.

3.3.7. Kui korratav toitumisasalane teave pakendi põhivaateväljal (pakendi esiküljel) on väljendatud võrdluskoguse protsendina, kas siis tuleb sama teave esitada ka kohustuslikus toitumisasalases teabes (pakendi tagaküljel)?

Asjakohased sätted: artikli 30 lõige 3, artikli 32 lõige 4, artikkel 33 ja XIII lisa.

Vabatahtlikult korratav toitumisasalane teave pakendi põhivaateväljal (esiküljel) peab sisaldama teavet ainult energiasisalduse või energiasisalduse ning rasvade, küllastunud rasvhapete, suhkrute ja soola sisalduse kohta. See teave tuleb esitada ka kohustuslikus (pakendi tagakülje) toitumisasalases teabes. Pakendi esiküljel olevat teavet on võimalik – lisaks absoluutväärtusele – väljendada võrdluskoguse protsendina, isegi kui seda väljendamisviisi kohustuslikus toitumisasalases teabes ei kasutata.

3.3.8. Kas toitumisasalast teavet võib esimesel korral korrata lihtsalt energiasisalduse ja teisel korral energiasisalduse ning rasvade, küllastunud rasvhapete, suhkrute ja soola sisalduse esitamiseks?

Asjakohased sätted: artikli 30 lõige 3 ja artikli 34 lõige 3.

Korrata võib ainult toitumisasalast teavet energiasisalduse või energiasisalduse ning rasvade, küllastunud rasvhapete, suhkrute ja soola sisalduse kohta. Seda teavet võib korrata ka mitu korda.

See vabatahtlikult lisatud toitumisasalane teave peab olema paigutatud põhivaateväljale ja vastama minimaalse tähemärgisuuruse nõuetele.

3.3.9. Kas pakendi esiküljele on lubatud märkida üheainsa toitaine sisaldust, nagu X % rasva?

Asjakohased sätted: artikli 30 lõige 3.

Toitumisalase teabe vabatahtlikul kordamisel ei ole lubatud märkida üheainsa toitaine sisaldust, sest esitada tuleb kas ainult teave energiasisalduse või energiasisalduse ning rasva, küllastunud rasvhapete, suhkrute ja soola sisalduse kohta.

Üheainsa toitaine sisalduse võib siiski märgistusele lisada juhul, kui seda nõuab seadus, nt järgmiste toodete rasvasisalduse puhul:

- teatavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013⁽¹⁾ (millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühtne turukorraldus) VII lisa IV osa III punkti alapunktis 1 osutatud joogipiimad;
- teatavad määruse (EL) nr 1308/2013 (millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühtne turukorraldus) VII lisa VII osa I punktis ja II liites osutatud võiderasvad.

Märgistusele võib märkida ka „madala rasvasisaldusega“ või „rasva < 3 %“, tingimusel et see vastab selle väite kasutamise tingimustele ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1924/2006⁽²⁾ (toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta) muudele asjakohastele sätetele, tingimusel et järgitakse ka määruse (EL) nr 1169/2011 artikli 7 lõike 1 punkti c.

3.3.10. Kas mitmes riigis müümiseks ette nähtud toodete puhul võib esitada Ameerika Ühendriikides ja Kanadas nõutavas vormingus toitumisalase teabe lisaks sellele, mis vastab määruse nõuetele?

Asjakohased sätted: artiklid 30, 34 ja 36, XIV ja XV lisa.

Ei või. Ameerika Ühendriikides ja Kanadas nõutavas vormingus toitumisalane teave ei oleks kooskõlas ELi nõuetega, kuna nii kohustuslik kui ka vabatahtlik teave peavad vastama määruses sätestatud eeskirjadele. Selline märgistus võib tarbijat eksitada ka Ameerika Ühendriikides energiasisalduse ja toitainete koguse arvutamiseks kasutatavate erinevate ümberarvestuskoeffitsientide tõttu.

3.4. Toitumisalase teabe väljendamise- ja esitusviisid

3.4.1. Missugused on toitumisalase teabe kohustuslike elementide väljendamisviisid?

Asjakohased sätted: artiklid 32 ja 33, XIII ja XV lisa.

Rasvade, küllastunud rasvhapete, süsivesikute, suhkrute, valkude ja soola sisaldust tuleb väljendada grammides (g) 100 g või 100 ml toidu kohta ning energiasisaldust kilodžaulides (kJ) ja kilokalorites (kcal) 100 g või 100 ml toidu kohta.

Lisaks võib need esitada toidu portsjoni või tarbimisühiku kohta. Portsjon või tarbimisühik peab olema tarbija jaoks kergesti äratuntav, selle suurus peab olema märgistusel toitumisalase teabe vahetus läheduses kindlaks määratud ja pakendis sisalduvate portsjonite või tarbimisühikute arv peab olema märgistusel teatavaks tehtud.

Lisaks võib energiasisaldust ning rasva, küllastunud rasvhapete, süsivesikute, suhkrute, valkude ja soola sisaldust väljendada ka võrdluskoguste protsendina 100 g või 100 ml kohta, nagu on näidatud järgmises tabelis. Lisaks või selle 100 g või 100 ml kohta käiva teabe asemel võib aga võrdluskoguste protsente väljendada ka portsjoni või tarbimisühiku kohta.

Energia või toitaine	Võrdluskogus
Energia	8 400 kJ/2 000 kcal
Rasvad	70 g

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.

⁽²⁾ ELT L 404, 30.12.2006, lk 9.

Energia või toitaine	Võrdluskogus
Küllastunud rasvhapped	20 g
Süsivesikud	260 g
Suhkrud	90 g
Valgud	50 g
Sool	6 g

Kui võrdluskoguste protsente väljendatakse 100 g või 100 ml kohta, tuleb toitumisalasele teabele lisada järgmine märg: „Keskmise täiskasvanu võrdluskogus (8 400 kJ/2 000 kcal)“.

Pakendamata toidu puhul võib toitumisalast teavet väljendada üksnes portsjoni või tarbimisühiku kohta.

3.4.2. Kas toidu märgistusel on lubatud kasutada võrdluskoguse lühendit „RI“?

Asjakohased sätted: artiklid 32 ja 33.

Lühendit „RI“ võrdluskoguse tähistamiseks võib toidu märgistusel kasutada, tingimusel et see on pakendil täielikult lahti seletatud ja tarbijatele kergesti leitav. Lauset „Keskmise täiskasvanu võrdluskogus (8 400 kJ/2 000 kcal)“ ei tohi muuta.

3.4.3. Kas on lubatud kasutada mõistet „soovitatav päevane kogus“ või selle lühendit „GDA“?

Asjakohased sätted: artiklid 32 ja 33.

Määruse eesmärk on ühtlustada tarbijatele esitatava toitumisalase teabe, sealhulgas vabatahtliku teabe sisu, väljendamise ja esitusviise. Seda eesmärki arvesse võttes ei ole võimalik määruse artiklite 32 ja 33 kohaldamise raames kasutada mõistet „soovitatav päevane kogus“ või selle lühendit „GDA“ (vt ka punkt 3.4.2). Tuleb ka märkida, et mõisted „võrdluskogus“ ja „soovitatav päevane kogus“ on erineva tähendusega, sest erinevalt „soovituslikust päevasest kogusest“ ei vihi „võrdluskogus“ toitumisoanduetele. Näiteks märges tarvitada 20 g küllastunud rasva päevas ei ole toitumisoanduete ja tarbijad ei tohiks pidada seda minimaalseks tervise säilitamiseks vajalikuks koguseks.

3.4.4. Kas lisateave „keskmise täiskasvanu võrdluskogus (8 400 kJ/2 000 kcal)“ tuleb esitada iga toitumisalase teabe vahetus läheduses?

Asjakohased sätted: artiklid 32 ja 33.

Jah, kui teave on väljendatud võrdluskoguse protsendina 100 g või 100 ml kohta.

Ei, kui see on väljendatud portsjoni kohta.

3.4.5. Energiasisalduse ja toitainete võrdluskogused on ette nähtud täiskasvanute jaoks. Kas energiasisalduse ja toitainete koguse võib täiskasvanutele mõeldud võrdluskoguse protsendi asemel või sellele lisaks vabatahtlikult esitada laste jaoks ettenähtud võrdluskoguse protsendina?

Asjakohased sätted: artikli 32 lõige 4, artikli 36 lõige 3, artikkel 43 ja XIII lisa.

Ei või. Vabatahtlik võrdluskoguste märkimine eri elanikkonnarühmadele on lubatud ainult juhul, kui on vastu võetud asjaomased Euroopa Liidu õigusnormid või nende puudumise korral siseriiklikud õigusnormid.

Energiisisaldust ja toitainete koguseid võib lisaks nende esitamisele absoluutväärtusena väljendada üksnes täiskasvanutele mõeldud võrdluskoguse protsendina. Määruses tehakse komisjonile ettepanek võtta vastu rakendusaktid võrdluskoguste märkimise kohta eri elanikkonnarühmadele lisaks täiskasvanutele kehtestatud võrdluskogustele, ning tulevikus võivad kättesaadavad olla lastele mõeldud võrdluskogused. Kuni asjaomaste Euroopa Liidu õigusnormide vastuvõtmiseni võivad liikmesriigid võtta vastu siseriiklikud õigusnormid, millega kehtestatakse kõnealustele elanikkonnarühmadele teaduslikult põhjendatud võrdluskogused. Muudele elanikkonnarühmadele, näiteks lastele mõeldud võrdluskoguste kasutamine ei ole lubatud alates 13. detsembrist 2014 turule viidud või märgistatud toodete puhul, välja arvatud juhul kui Euroopa Liidu või siseriiklike õigusnormidega kehtestatakse teaduslikult põhjendatud võrdluskogused sellistele rühmadele.

3.4.6. Mis on tarbimisühik? Kas portsjoni märkimiseks võib kasutada piktogrammi? Kas pakendis olevate portsjonite arvu tähistamiseks võib tähenduses „võrdub ligikaudu“ kasutada sümbolit ≈ või ~?

Asjakohased sätted: artikkel 33.

Tarbimisühik peab olema tarbija jaoks kergesti äratuntav ja tähendab individuaalselt tarbitavat ühikut. Üks tarbimisühik ei tarvitse olla üks portsjon. Šokolaaditahvli ruut võib näiteks olla tarbimisühik, aga portsjon võib olla suurem kui üks šokolaadiruut.

Portsjoni või tarbimisühiku kindlaksmääramiseks võib kasutada sümboleid või piktogramme. Määruses nõutakse vaid, et tarbimisühik või portsjon oleks kergesti äratuntav ja selle suurus oleks märgistuses kindlaks määratud. Sümbolite ja piktogrammide kasutamisel peab nende tähendus olema tarbijale arusaadav, mitte eksitav.

Väikestele erinevustele toote tarbimisühikute või portsjonite arvus võib juhtida tähelepanu asjakohaste sümbolitega portsjoni või tarbimisühiku arvu ees.

3.5. *Täiendavad väljendamis- ja esitusviisid*

3.5.1. Kas toitainete ja/või energiasalduse tähistamiseks võib sõnade asemel kasutada üksnes sümboleid?

Asjakohased sätted: artikkel 34, XV lisa.

Ei või. Kohustusliku ja vabatahtliku toitumisalase teabe esitamisel tuleb järgida kindlat esitusviisi, mis nõuab energiasalduse ja toitainete puhul sõnade kasutamist.

Üldpõhimõtet, et kohustuslik teave tuleb esitada sõnade ja numbritega, kohaldatakse ka vabatahtlikult esitatava toitumisalase teabe suhtes. Piktogramme ja sümboleid võib kasutada lisaks.

3.5.2. Kas energiasalduse võib esitada ainult kilokalorites, kui toitumisalast teavet märgistuse põhivaateväljal vabatahtlikult korratakse?

Asjakohased sätted: artikli 32 lõige 1, XV lisa.

Ei või. Teave energiasalduse kohta tuleb järjekindlalt märkida kilodžaulides (kJ) ja kilokalorites (kcal), olenemata sellest, kus see on esitatud.

3.6. *Erandid kohustusliku toitumisalase teabe esitamise nõudest*

3.6.1. Milliseid erandeid kohaldatakse?

Asjakohased sätted: artikli 16 lõiked 3 ja 4, artikli 30 lõiked 4 ja 5, artikli 44 lõike 1 punkt b, V lisa.

V lisa loetletud toodete suhtes kohaldatakse erandit kohustuslikust toitumisalase märgistamise nõudest, välja arvatud juhul, kui esitatakse toitumis- või tervisealane väide.

Lisaks kohaldatakse seda erandit alkoholsetele jookidele (mille etanoolisisaldus on üle 1,2 mahuprotsendi) ja pakendamata toidule (välja arvatud juhul, kui seda nõuavad siseriiklikud meetmed).

Kui toitumisalane teave esitatakse vabatahtlikult, peab see vastama kohustusliku toitumisalase märgistuse eeskirjadele. Seejuures

— võib alkoholsete jookide toitumisalane teave piirduda energiasaldusega. Konkreetne esitusviis ei ole nõutav;

— võib pakendamata toidu toitumisalane teave piirduda ainult energiasalduse või energiasalduse ning rasva, küllastunud rasvhapete, suhkrute ja soola sisaldusega. Selle võib esitada üksnes portsjoni või tarbimisühiku kohta, tingimusel et portsjoni/tarbimisühiku suurus on kindlaks määratud ja nende arv märgitud.

3.6.2. Kas järgmiste toitude suhtes kohaldatakse erandit kohustusliku toitumisalase teabe esitamise nõuetest?

Asjakohased sätted: V lisa.

— Töötlemata tooted, mis koosnevad ühestainsast koostisosast või koostisosade grupist

— Jahu (nt nisujahu) jah, alltoodud tingimustel

Jahu, mis ei sisalda lisatud koostisosi, nt lisandeid, vitamiine või mineraaltoitaineid, ning mida ei ole töödeldud muul viisil kui jahvatamine ja koorimine, käsitatakse töötlemata tootena ⁽¹⁾.

— Aurutatud riis ja eelnevalt kuumtöödeldud riis ei

Aurutatud riis läbib eelneva kuumtöötlemise etapi ja seda ei saa seega käsitada töötlemata toiduna. Riisi suhtes kohaldatakse siiski ühestainsast koostisosast või koostisosade grupist koosnevale töötlemata tootele tehtavat erandit.

— Taimeõli ei

Taimeõlid on töödeldud tooted ja seega ei saa ühestainsast koostisosast või koostisosade grupist koosnevale töötlemata tootele tehtavat erandit nende suhtes kohaldada.

— Suhkur ei

Suhkur on töödeldud toode ja seega ei saa ühestainsast koostisosast või koostisosade grupist koosnevale töötlemata tootele tehtavat erandit selle suhtes kohaldada.

— Mesi jah

Mett käsitatakse töötlemata toiduna ja see koosneb koostisainetest, mitte koostisosadest, nagu on selgitatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/63/EL ⁽²⁾ (millega muudetakse nõukogu direktiivi 2001/110/EÜ ⁽³⁾ mee kohta) põhjenduses 3. Seega saab mee suhtes kohaldada erandit kohustusliku toitumisalase teabe esitamise nõudest.

— Maitsetaimed, vürtsid või nende segud

— Maitsetaime- ja vürtsitooted, mis sisaldavad lõhna- ja maitseained ja/või happesuse regulaatoreid jah

Maitsetaimede, vürtside või nende segude suhtes kohaldatakse erandit kohustusliku toitumisalase teabe esitamise nõudest, sest neid tarvitatakse väikestes kogustes ja neil ei ole märkimisväärset toitumisalast mõju. Seda erandit kohaldatakse ka selliste lõhna- ja maitseainete ja/või happesuse regulaatorite sisaldavate toodete suhtes, tingimusel et lõhna- ja maitseainete ja/või happesuse regulaatoritel ei ole märkimisväärset toitumisalast mõju.

— Sool ja soolaasendajad

— Jodeeritud sool ei

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1925/2006 ⁽⁴⁾ (vitamiinide, mineraaltoainete ja teatud muude ainete toidule lisamise kohta) artikli 7 lõike 3 kohaselt peab toitumisalase teabe esitamine toodetel, millele on lisatud vitamiine ja mineraaltoitaineid, olema kohustuslik. Joodi kohustuslikku lisamist soolale määrus (EÜ) nr 1925/2006 siiski ei hõlma ja lisatud joodi sisaldusega seotud konkreetsed märgistamisnõuded on sätestatud siseriiklikus õiguses.

⁽¹⁾ Määruse artikli 2 lõike 1 punktis b on osutatud määruse (EÜ) nr 852/2004 (toiduainete hügieeni kohta) artikli 2 lõike 1 punktis n sätestatud töötlemata toodete mõistele: „töötlemata tooted“ – töötlemata toidud, sealhulgas jaotatud, irrutatud, raiutud, viilutatud, konditustatud, hakitud, nülitud, peenestatud, lõigatud, puhastatud, trimmitud, kooritud, jahvatatud, jahutatud, külmutatud, sügavkülmutatud või sulatatud“.

⁽²⁾ ELT L 164, 3.6.2014, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 10, 12.1.2002, lk 47.

⁽⁴⁾ ELT L 404, 30.12.2006, lk 26.

- Fermentitud äädikad ja äädikaasendajad, sealhulgas need, mille ainsaks lisatud koostisosaks on lõhna- ja maitseained
- Fermentitud äädikas, millele on lisatud soola ei

Fermentitud äädikatele ja äädikaasendajatele tehtavat erandit kohaldatakse ainult nende toodete suhtes, mille ainsaks lisatud koostisosaks on lõhna- ja maitseained.

3.7. Toidulisandid

3.7.1. Milliseid võrdluskogustega seotud mõisteid tuleb toidulisandite puhul vitamiinide ja mineraalainete kohta teabe esitamiseks kasutada?

Asjakohased sätted: artikkel 29, XIII lisa.

Toidulisandite suhtes määruse tootumisalase teabe esitamise eeskirju ei kohaldata.

Toidulisandeid käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/46/EÜ⁽¹⁾ artikli 8 lõikes 3 on sätestatud, et teave vitamiinide ja mineraalainete kohta tuleb esitada ka nõukogu direktiivi 90/496/EMÜ⁽²⁾ (mis asendati 13. detsembrist 2014 määrusega) lisas nimetatud võrdlusväärtuste protsendina.

Direktiivis 90/496/EMÜ nõuti, et kasutatakse protsenti, mis seob selle soovitusliku päevase kogusega (RDA), mis on määruse XIII lisa A osas asendatud (päevase) võrdluskogusega (inglise keeles *Reference Intakes*, RI energiasisalduse ja makrotoitainete puhul ja *Nutrient Reference Value*, NRV vitamiinide ja mineraalainete puhul). Kuigi lühendit „NRV“ (tingimusel et see on pakendil lahti seletatud ja tarbijatele kergesti leitav) võib kasutada, on ühtsuse huvides soovitatav kasutada toidulisandite puhul samu mõisteid nagu muude toidu toitainete puhul⁽³⁾ ja viidata võrdluskogustele (RI).

3.7.2. Kas toidulisandite puhul, mille kohta on esitatud toitumis- või tervisealane väide, tuleb esitada määruse kohane toitumisalane teave?

Asjakohased sätted: artiklid 29 ja 49.

Ei. Määruse sätteid, mis nõuavad toitumisalase teabe esitamist, ei kohaldata toidulisandite suhtes. Toitumis- ja tervisealaseid väiteid käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1924/2006⁽⁴⁾ artikli 7 kohaselt esitatakse toitumisalane teave toidulisandite puhul toidulisandeid käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/46/EÜ⁽¹⁾ artikli 8 kohaselt.

3.8. Konkreetset tooted

3.8.1. Kas koos vedelikuga pakendatud toidu puhul peaks toitumisalane teave vastama tahkele tootele (ilma vedelikuta) või tootele tervikuna (koos vedelikuga)?

Asjakohased sätted: artikli 31 lõige 3.

Tahket toitu võidakse müüa IX lisa punktis 5 määratletud vedelas keskkonnas (nt soolvesi, marja- või puuviljamahl) või muudes vedelikes (nt õli). Mõni tarbija sööb ära kogu sellise toote, teised aga vaid tahke toote. Sellega seoses tuleks toitumisalane teave eelistatavalt arvutada lähtudes toiduaine kogusisaldusest, st tahkest toidust koos vedelikuga, kui toode tarvitatakse tõenäoliselt ära tervikuna. Seda teavet võib vabatahtlikult täiendada tahke toote toitumisalase teabega. Muude toodete puhul, mille vedelikku eeldatavasti ei tarvitata, näib olevat asjakohasem vedelikuta netokaalul põhinev toitumisalane teave.

Toitumisalase teabe puhul tuleb igal juhul selgelt märkida, kas see viitab tahkele tootele või tootele tervikuna.

⁽¹⁾ EÜT L 183, 12.7.2002, lk 51.

⁽²⁾ EÜT L 276, 6.10.1990, lk 40.

⁽³⁾ Määruse (EL) nr 1169/2011 artikli 32 lõige 3.

⁽⁴⁾ ELT L 404, 30.12.2006, lk 9.